

מיטרה בציחה!

מיטרה 30 יום. כיוון שעקביוב מסר, כי הלה מכר את הזהב שגנב מהר זקנה לאדם אחר. בדיקת המידע הזה ארכה זמן רב, ובינתיים יש בו שני העצורים בכלא. בסך-הכל היו כ-50 חשודים ברצח הישישה, וכמחציתם נעצרו.

טיחים בעיר. תמיד היו כמה סו-סים קשורים ליד דוכנו. או נזכר החוקר, כי היה בעצם פרט מידע אחד, שמסר לו עקביוב, שלא היה ידוע לאיש. כשבוע אחר רי הרצח נתקל גרשון במודיע בר עיר. הלה שאל היכן בדיוק קרה

רגליה הכפותות של רחל פסטרנק המודיע הביא חשודים

ראש צוות-חקירה גרשון פינקס מהתלה ושמה נמ/29

בכך. עקביוב נידון לשלוש שנות מאסר על התקיפה, מהן שנה וחצי בפועל. גרשון התחיל לחקור ביסודיות את עקביוב על הרצח, אך לא הצליח להוציא מפיו הודאה כלשהי או מסרה המיטרה את החומר שאספה לפרקליטות, והוגש כתב-אישום ברצח נגד עקביוב. הוא עצמו הועבר לכלא רמלה, אולם בחודש ספטמבר, אחרי שהוקרא כבר כתב-האישום בבית-המישפט, ביקש לפתע עקביוב כי יביאו אליו את ידידו הוותיק גרשון כיוון שהוא רוצה להודות. גרשון אזעק ממיטרה פתח-תיקווה, וד עקביוב מסר לו הודאה.

הוא גם הסכים לצאת עם השוטר לשטח, להראות לו את המקום שבו הטמין את התכשיטים שגנב מהר זקנה. השניים יצאו לאיזור הפרדסים בפתח-תיקווה, ואז ניצל המודיע את ידידותו והיכרותו עם החוקר וגמלט מהמקום. אחרי ארבעה ימים הסגיר עצמו למיטרה בעזרת עורך-הדין צבי לידסקי והעיתונאי יחזקאל אדירם. לטענתו ברח מפני שהפעילו עליו לחץ נגד רצח בעת החקירה, וגם ידידו גרשון הכביד עליו בכך שלא נתן לו לראות את ילדיו ואת אשתו. יחסיהם המסובכים של המודיע והשוטר הסתיימו השבוע בבית המישפט, כאשר גרשון עלה על דוכן העדים וסיפר את כל הסיפור לבית-המישפט, בפניו נאשם עקביוב ברצח הגברת פסטרנק.

אילנה אלון

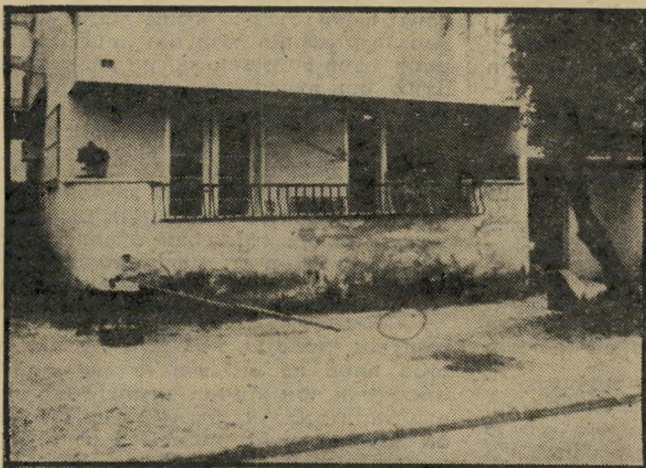
הרצח? ואז נזכר איש המיטרה כי כשנה לפני כן, במיסגרת אחת מהפעולות שאותן הציע לו עקביוב, היה מדובר בפריצה לביתה של הזקנה. עקביוב הציע אז כי הוא, יחד עם עבריינים אחרים ש-המיטרה רצתה מאוד לתפוס אותם, "על חם", יפרצו לביתה של הזקנה, היישר לזרועות החוקר. "סירבתי להוכיח, כיוון שהיה מדובר באשה קשישה ועיריית", סיפר החוקר בבית-המישפט. בידי החוקר היה גם מידע מאני שים אחרים, כי עקביוב נראה כמה פעמים גונב עציצים ופרחים מ-חצרה של הגרצחת.

מטמון

בפרדסים

ב ינתיים נעצר עקביוב ביג-לל איומים ותקיפת רופא ב-קופת-חולים, שסירב לתת לו מיר-שם לסמים. מיטפשו נקבע לחודש מאי, והוא נעצר. אחרי שהורשע ביקש כי גרשון, ידידו ואיש סודו במיטרה, יבוא ויתן למענו עדות אופי בבית-המישפט. היה זה כבר אחרי שהשוטר התחיל לחשוד במודיע בביצוע הרצח, אך עדיין חשב שיוכל להפי-כו לעד-מדינה, כדי שיעיד נגד אחרים. "כדי שלא תחשוב שאני לא פייר איתך, אני אעיד לטובתך, אבל אם תשחרר בתיק זה, אדאג שתעצר בעניין הרצח", אמר הי-שוטר לנאשם. אך לא היה צורך

הרצח. בזהירות השיב לו החוקר כי הרצח אירע ליד התחנה המר-כזית, אך עקביוב התעקש ואמר: "נכון שהיה זה בבית ההוא? היתה שם קופת כספת בארון הי-בגדים." פרט זה לא היה ידוע לאיש. הכספת לא התגלתה בעת החיפוש שערכה המיטרה בדי-רת, רק ביום הקודם גילו בני-מיטרה של המנוחה את הקופה בתוך הארון. מתחת לקרשים. כיצד יכול היה המודיע לדעת פרטים שגם בני המישפחה גילו רק אחרי

בית שבו בוצע הרצח מידע מסולף במקום בירה

היה זה רק כחודשיים אחרי הרצח, כשהתחיל גרשון לחשוד בי-ידידו ואיש-סודו המודיע נמ/29 כי הוא עצמו ביצע את הרצח.

כספת

בארון הבגדים

כ אשר עתה החקירה על שרטון, ביקש החוקר את עזרתו של פסיכולוג המיטרה, צבי ידין, בפיענוח אופיו של הרצח. רוצח, היו סימנים, כי היה זה אדם איטר, וכי הקשרים שבהם השתמש כאשר כפת את רגליה של המנוחה לא היו קשרים שאדם רגיל היה קושר. הרגליים נקשרו בנוג לולאות שחוברו זו לזו בחבל נוסף. קשירה כזו אופיינית לסו-סים. לעקביוב היו משך שנים אחדות דוכנים למכירת אבטחים, והוא היה שולח ילדים בעגלות רתומות לסוסים למכור את האב-